

m. v. — Erstatningsvarer, som ikke blot betaler Importafgift, men ogsaa Papirafgift. Hvis der ikke her rent teknisk kan findes Udvej for Fritagelse for disse Afgifter, vil man henstille, at Lovgivningsmagten gennem en særlig Udtalelse vil lette Toldstyrelsen Benyttelsen af dens Dispensationsret ifølge § 52, Stk. 1.

Ogsaa en Række almindelige Forbrugsartikler vil man henstille fritages for Importafgiften. Man skal saaledes nævne Cykler, Køkkenudstyr og andre Husholdningsartikler under Isenkramgruppen, Glasvarer, Porcelæn og Fajance, videre frisk Frugt, herunder Citroner og Spiseløg; for de sidste vil Importprisen tilmed kunne virke regulerende paa de indenlandske Priser; endvidere tørrede Blommer, Abrikoser, Abrikoskærner m. v. og Fiske- og anden Konserver. Paa disse Omraader bør ingen Afgift være medvirkende til hverken at hemme eller fordyre Importen.

Endelig skal man bemærke, at man ved denne Gennemgang af Varer, der bør fritages for Importafgift, er gaaet ud fra, at de generelle Fritagelser eller de Principper for de pr. Ansøgning tilstaaede Fritagelser for — eller Tilbagebetaling af — Importafgift, som er fastsat under den nugældende Lov, fortsat vil blive staaende.

Som det allerede under de midlertidige Forbrugsafgifters Behandling i Oktober 1940 blev fremført, indeholder Loven paa forskellige Omraader en Dobbeltbeskatning, idet de paagældende Varer baade er paalagt Importafgift og Omsætningsafgift. Det gælder saaledes Lædervarer, herunder Skindhandsker, Ure, Guld- og Sølv- og Bijouterivarer. Dengang lykkedes det ikke at faa denne Urimelighed fjernet ved at fritage disse Varer for den ene af disse Afgifter, men da Loven som nævnt har indbragt langt mere end ventet, vil man henstille, at man ved Lovens Forlængelse, nu da man er klar over de store Indkomster, den indbringer, gennemfører, at disse Varer kun rammes med een af de to Afgifter.

Vedrørende *Omsætningsafgiften* paa Manufakturvarer bemærker man, at Forslaget fastholder den fulde Afgift, 10 pCt., men forøger de ifølge den nugældende Lov udstedte Købekort til Børn under 15 Aar fra 10 Kr. til 25 Kr. Disse Købekort var oprindelig tænkt som en Slags „Tilbagebetaling“ af erlagt Manufakturafgift for mindrebemidlede Familier med Børn. Men ved en Forhøjelse til 25 Kr. vil Foranstaltningen gaa langt ud over dette Formaal, idet Afgiften paa Manufakturforbruget for de paagældende Børn ikke nær vil komme op paa Beløb, der vil kræve en Afgift (10 pCt.) paa 25 Kr. Udstedelsen af Købekort paa denne Størrelse vil derfor ikke være nogen „Tilbagebetaling“, men en social Foranstaltning, der maa henhøre under andet Lovgivningsomraade.

Med Hensyn til disse Købekort ønsker man at pege paa, at man ved saadan Forhøjelse paa en Tid, hvor Tekstil-Beholdningerne, Produktionen og Importen er i Aftagende, vil skabe et *Merindkøb*, som gennem det almindeligt anvendte Afbetalingssystem vil kunne gaa langt over det stipulerede Udstedelses-Beløb. — Man kan ikke se rettere, end at det eneste logiske, naar man overvejer at tilbagegive Forbrugerne 25 Mill. Kr. af det ved Manufakturafgiften indkomne Beløb, vil være at gøre dette ved at nedsætte Afgiften fra 10 til 7 pCt. Derved vil man foruden at gennemføre en almindelig Lettelse give Forbrugerne et Bevis paa, at Lovgivningsmagten ikke vil lade denne upopulære Afgift blive staaende længere og i større Omfang, end den finder det strengt nødvendigt.

Grosserer-Societetets Komité.

Rudolph Schmidt.

Til Folketingets Udvalg vedrørende Lovforslag om midlertidige Forbrugsafgifter m. m.